

Một bài học cho những người có lòng tốt những thí dụ suy nghĩ.

Một đôi vợ chồng người Mỹ – Ken và Pat – đã quyên góp nhúng toàn bộ số tiền họ dành dụm được trong cuộc đời mình để làm một quỹ từ thiện cho những dân Việt Nam. Kết quả là một thùng vi sinh kháng trạng trị giá hơn 50 ngàn USD được lên trên vùng đất Bồng Sơn còn nhiều khó khăn của tỉnh Bình Định. Với sự hào hứng của họ nhìn thấy công trình của họ được mình đi vào hoạt động, mang lại lợi ích cho trẻ em VN, hai vợ chồng họ sang VN để khánh thành thùng vi sinh, để

rồi hôm nay họ lên máy bay trở về Mỹ với hai chữ “very disappointed” và câu nhún nhún “they have small minds”.

Ken là một cựu chiến binh Mỹ trong cuộc chiến VN. Ông là lính trực thăng ở khu vực Bình Sơn – Bình Định trong những năm 1969 – 1970. Hai năm chiến đấu ở đó đã để lại nhiều kỷ niệm giữa ông và mảnh đất này. Nay ông trở lại với một cách mới thành viên của “The Library of Vietnam Project” nhằm xây dựng một thư viện và trung tâm học tập cộng đồng (mà ông gọi là “library and learning center”) cho trẻ em và người dân Bình Sơn, mà vợ chồng ông là nhà tài trợ chính. Kinh phí dự kiến ban đầu là 35.000 USD, nhưng sau đó đã được đẩy lên tới 58.000 USD, trong đó vợ chồng ông hứa tài trợ 48.000 USD, còn khoản tiền hai người dành dụm được và đóng góp dùng cho công việc thiện. Bà Pat đã quyết định không mua xe hơi mới thay cho chiếc xe cũ của bà để dành tiền xây thư viện. Ngày khánh thành thư viện 9/12/2011 đã được xác định từ một năm trước, và vợ chồng ông luôn coi đó là một mục tiêu gian khổ có ý nghĩa với họ. Ông Ken nói với vợ rằng dự án này ông sẽ dẫn bà sang thăm VN và xem “chiếc xe hơi mới” của bà ở Bình Sơn.

Hai vợ chồng đến VN ngày 3/12 và đã tham gia chuyến khám bệnh tại thị trấn của T. thị trấn Minh Tâm tại Bình Tre ngày 4/12 và họ thực sự thích thú khi tiếp xúc những con người VN hiền hòa, hiếu khách nơi đó, cũng như khám phá tình thân làm việc vì cộng đồng của các thành viên T. thị trấn Minh Tâm. Sau đó họ bay ra Bình Sơn để khánh thành thư viện. Chiều 14/12, mình đã mời họ một buổi cafe nhỏ một lời chào tạm biệt trước khi họ về Mỹ ngày 15/12. Không ngờ, cuộc gặp một lần này lại là dự án họ trút ra những nỗi bức xúc và thất vọng mà họ trải qua ở Bình Sơn.

Đây đây là những điều Ken và Pat kể lại với mình.

- Đến chân đất Bình Sơn, họ vô cùng bất ngờ khi thấy tên bạn “Trợ lý người học Bình Sơn” nằm chồm chồm trên tòa nhà mà họ ra phải là thư viện. Ken và Pat mua đất tên cho thư viện này là “Bong Son – Lucky Star Library and Learning Center” vì Lucky Star chính là đất vốn mà Ken phục vụ thiện chí chiến tranh. Chính quyền địa phương đã thay đổi tên và địa chỉ chức năng của tòa nhà mà không hề báo một lời với vợ chồng ông – những người đã bỏ tiền xây nên tòa nhà đó – chưa nói đến việc xin ý kiến của vợ chồng ông. Ken nói với mình “I paid for it, but they changed the name. I want my money back.”

- Lãnh đạo phòng giáo dục Bình Sơn, người mà ông đã làm việc trực tiếp trong quá trình xây thư viện, đã không có mặt trong buổi khánh thành thư viện (đã được xác định từ 1 năm trước) với lý do ... bận họp. Ken nói, ông không thể hiểu vì sao họ lại họp đúng vào thời điểm mà đã được chọn để trực tiếp cho việc khánh thành thư viện.

- Ken và Pat cảm thấy như họ là những vị khách không mời mà tới trong buổi lễ khánh thành tháp viễn do chính họ tài trợ xây dựng. Ken nói, khi tôi đến tài trợ xây tháp viễn, họ tay bắt mặt mừng, cảm ơn rất rít, rồi sau khi nhận tiền và xây tháp viễn xong, họ “bye bye” như thể tôi đã hết nhiệm vụ ở chỗ này. Không hề có một dòng chữ ghi ơn hai vị khách trong tháp viễn, mà chỉ có một tấm bảng ghi chung chung là “món quà của người Mỹ dành cho người dân Bắc Sơn”. Ken bảo ông không biết sau khi ông đi rồi họ có gập tấm bảng này không nữa.

- Ngoài việc nâng kinh phí từ 35.000 USD lên 58.000 USD, họ còn “vội vãnh” thêm 20.000 USD để trang bị phòng máy tính cho tháp viễn. Vị khách ông cũng nghĩ đến việc sẽ vận động tài trợ khoản này, thậm chí ông còn lên kế hoạch cho những chuyến trình diễn tiếng Anh qua mạng cho học sinh Bắc Sơn do nhóm ông thực hiện. Những vị những gì đã diễn ra, Ken khẳng định “Everything is finished. Now.” Ông nói với mình rằng ông quá thất vọng với những con người đó và dự định không có thêm một dự định tài trợ nào nữa ông, mà thậm chí ông cũng chưa còn tin vì đã trút hết vào dự án này. Ông nói rằng ông đến VN với thiện chí không chỉ xây dựng tháp viễn mà còn để tạo mối quan hệ giữa hai bên cho những sự hợp tác sau này. Thế nhưng cái người ta cần ông chỉ là tiền mà thôi. Ông kết luận “I value the relationship with them, but they have small minds”.

Điều đáng trân trọng ở Ken và Pat là họ không vì những chuyện này mà mất đi tình cảm và hình ảnh đẹp với con người VN trong lòng họ. Khi tôi nói lấy làm tiếc về “bad experience” họ đã trải qua, họ đã sẵn lòng “chúng tôi không coi đó là khoảng thời gian tồi tệ. Chúng tôi đã có khoảng thời gian tuyệt vời với những vị những người không tồi. Tôi không nghĩ người VN là như vậy”.

Cảm ơn Ken và Pat với tấm lòng và những việc làm của hai người dành cho người dân VN. Tôi biết và hy vọng gặp lại trong một ngày không xa.

(Trích Facebook Tiếng nói Nguyễn Đông Hải - một dự định nghiệp dư tại Đới học sinh phổ thông TP.HCM)

